

[Fiskeriministeren]

kuterede akvakultur, sagde, at vi havde et arbejde i gang i ministeriet. At der er stor interesse for dette område, viser sig ved, at der, da vi påbegyndte dette arbejde, var 32 eller 34 forskellige organisationer, som meldte sig som interesserede, og derfor måtte jeg efterhånden udvide udvalget temmelig meget for at få alle interesser passet ind i arbejdet. Men planen er nu meget tæt ved at være færdig; jeg kan i hvert fald nok love, at vi har den på bordet inden udgangen af dette år. Den plan omhandler selvfølgelig både fremtiden, og hvad vi mangler at få undersøgt. For der er jo problemer inden for meget af akvakurområdet. Vi har startet en åleproduktion, og nogle steder går det meget godt, men vi er nok ikke tilstrækkelig dygtige på sygdomsområdet endnu, og derfor mangler vi en del forskning, og det er en af de ting, vi vil prøve at tage højde for i den plan, vi lægger frem.

Der blev også spurgt om det havlaboratorium, som vi meget gerne vil have oppe ved Nordsøcenteret. Planen er færdig, og den ligger i øjeblikket til behandling nede i Kommissionen, og efter de oplysninger, jeg har, kan vi forvente, at vi får et resultat først i december måned om de tilskud, vi forhåbentlig kan få hjem til det; det tror jeg på vi kan få.

Hr. Anders Poulsen spurgte, om en fisker, der solgte sin kutter og ville gå over til akvakultur, kunne få genvundne afskrivninger på det område. Jeg er godt klar over, at der kan være et problem på det område, og jeg har derfor også skriftligt spurgt skatteministeren for 14 dage—3 uger siden, hvordan skattemyndighederne så på det. Der skal ikke være tvivl om, at jeg meget gerne ville gå den vej, men jeg har da også forståelse for det, hvis skatteministeren kan have nogle problemer ved, at vi gør det inden for et specielt område, for så er der måske andre områder, der kommer og siger: vi vil have nøjagtig de samme fordele, som der lægges op til her. Men jeg ved, at man på nuværende tidspunkt arbejder med spørgsmåletovre i skatteministeriet, og jeg skal selvfølgelig vende tilbage til det, når vi får et resultat derfra.

Fru Inger Harms spørger, hvordan fiskeribanken arbejder. Fiskeribanken har en selvstændig bestyrelse, hvis formand er fra fiskeriministeriet, og hvori de forskellige organisationer er repræsenteret.

Det er ikke størrelsen af skibe eller lignende, der er afgørende, det er en normal bankforretning som alle andre steder, hvor man vurderer sikkerhedsstillelsen.

Når jeg gerne vil have akvakulturen med ind, er det, fordi, det er et helt nyt område, og der er mange banker og sparekasser, der ikke ved, hvordan de skal stille sig til de sikkerhedsstillinger, der er dér. For det er da korrekt, som det bliver sagt: hvilken kontant sikkerhedsstillelse er der for en bank eller en sparekasse, når man stiller nogle bure op ude i havet på pæle eller pontoner og putter nogle fisk i dem? Denne vurdering arbejder fiskeribanken i øjeblikket med at finde ud.

Men når vi starter et nyt projekt som dette her, mener jeg også, at fiskeribanken må være klar til at gå ind i en vis risiko. Det vil altid være risikabelt at investere i akvakultur, især i starten. Det kan man så kalde et tilskud, men jeg mener, det er en opmuntring til at få et nyt erhverv i gang. Det er ikke et direkte tilskud, men en opmuntring, at vi også fra statens og fiskeribankens side tør gå med ind i det og være lidt mere fleksible og ikke se så hårdt på sikkerhedsstillelsen, som vi ellers gør på mange andre områder. Jeg mener derudover, at det selvfølgelig også er fiskeriministeriets opgave at være med på alle forsøgsområderne med havlaboratorium, være med til at sætte en række forsøg og undersøgelser i gang, så vi på den måde kan hjælpe dette erhverv op at stå.

Dette svar retter sig også lidt til hr. Larsen-Ledet. Jeg er helt sikker på, at det er fuldstændig i overensstemmelse med, hvad vi må gøre for EF; vi har jo den samme ordning for vores byggeri af skibe.

Hvad angår de forventninger, jeg har på dette område, kan jeg sige, at jeg virkelig tror, vi allerede i 1990 vil have en ret god produktion. Vi har i øjeblikket en ferskvandsproduktion af ørreder på 24.000—25.000 t, og det er ud fra den, vi har en god chance især med det, vi kalder havbrug med ørreder. Netop fordi vi har hele yngelproduktionen og har en stor erfaring at trække på her med hensyn til sygdom og fodring, og fordi vi har masser af foderfabrikker, der er langt fremme i ørredfoder, har vi en chance for at gå ind i konkurrencen med de andre lande, hvor Norge, Færøerne, Skotland og Irland er godt på vej. Jeg forventer, at vores produktion af ørreder i saltvandsdambrug vil blive